

Dosarul nr.3ra-25/20

prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) S. Lavric
instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Vl. Clima, A. Malfi, E. Palanciuc

Î N C H E I E R E

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Caun Victor, reprezentat de avocatul Cojocari Oleg,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Caun Victor împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a casat hotărârea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 22 decembrie 2017, Caun Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, în temeiul ordinului nr. 47p din 01 martie 2010, a fost angajat în funcția de Șef-adjunct al Direcției relații cu instituțiile de dezvoltare regională din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor.

Reclamantul a specificat că prin Hotărârea Guvernului nr. 594 din 26 iulie 2017 ”Cu privire la restructurarea administrației publice centrale de specialitate”, s-a hotărât modificarea denumirii Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor în Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, reorganizat prin absorbția Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și a Ministerului Mediului, devenind succesor de drepturi și obligații al acestora.

Ulterior, prin ordinul nr. 150- din 14 septembrie 2017, a fost preavizat despre disponibilizare în legătură cu reorganizarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării

Regionale și Mediului, iar la 09 octombrie 2017 a fost emis ordinul nr. 274p privind eliberarea sa din funcție.

La fel, reclamantul a relatat că prin ordinul nr. 457 din 13 octombrie 2017, au fost introduse modificări în ordinul de eliberare nr. 274p din 09 octombrie 2017, sintagma ”îndemnizația unică egală cu 6 salarii medii lunare”, fiind substituită cu sintagma ”îndemnizații în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (6) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în vigoare de la 11 octombrie 2017.

Reclamantul a invocat ilegalitatea ordinului nr. 457 din 13 octombrie 2017 în partea ce ține de modificarea ordinului nr. 274p din 09 octombrie 2017.

Astfel la 11 noiembrie 2017, prin cerere prealabilă a solicitat pârâtului anularea ordinului nr. 457 din 13 octombrie 2017, în partea ce se referă la modificările aduse ordinului de eliberare nr. 274p din 09 octombrie 2017, iar prin răspunsul din 07 decembrie 2017, cererea prealabilă a fost respinsă.

Reclamantul Caun Victor a solicitat anularea ordinului nr. 457 din 13 octombrie 2017 emis de Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului în partea ce se referă la modificarea ordinului nr. 274p din 09 octombrie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Caun Victor.

S-a anulat ordinul nr. 457p din 13 octombrie 2017 emis de Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului în partea ce se referă la modificările aduse ordinului nr. 274p din 09 octombrie 2017 în privința lui Caun Victor.

S-a încasat de la Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului în beneficiul lui Caun Victor suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de Caun Victor a fost respinsă.

În consolidarea concluziei enunțate, instanța de apel a constatat că în temeiul art. 63 alin. (1) și (5) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, procedura de eliberare din funcție a funcționarului public în legătură cu lichidarea autorității publice, reducerea efectivului de personal sau lichidarea funcției publice începe cu preavizarea angajatului și este finalizată prin eliberarea efectivă a funcționarului din funcția deținută.

Instanța de apel a reținut că obligațiile pecuniare ale angajatorului în cazul dat survin, conform cerințelor art. 143 din Codul muncii, doar la data eliberării efective a funcționarului din funcție.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că angajatorul are obligația de a aplica Legea în vigoare la data survenirii obligației pecuniare a acestuia de plată a drepturilor salariale și a îndemnizațiilor datorate persoanei eliberate din funcție.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că aplicarea ultra activă a Legii în vigoare anterior datei eliberării funcționarului din funcție, în lipsa unei dispoziții legale expres ce ar institui această aplicare, este inadmisibilă în

condițiile în care însuși plata îndemnizației corespunzătoare este determinată de faptul eliberării din funcție, nu și de procedurile prealabile.

Deci, instanța de apel a conchis că redacția art. 42 alin. (6) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public în vigoare până la 11 octombrie 2017 nu este aplicabilă în raport cu drepturile intimatului la încasarea îndemnizației, obligația de plată a căreia a survenit la data eliberării lui din funcția deținută la 16 octombrie 2017, angajatorul dispunând prin ordinul contestat plata îndemnizației stabilite prin Lege la data eliberării lui Caun Victor din funcție.

În consecință, instanța de apel a conchis că concluziile primei instanțe referitor la inadmisibilitatea aplicării retroactive a noilor dispoziții ale normei menționate sunt eronate, deoarece o astfel de aplicare nu a avut loc conform ordinului contestat.

La 05 august 2019, Caun Victor, reprezentat de avocatul Cojocari Oleg, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Caun Victor, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale aplicabile speței.

În acest sens a invocat Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 octombrie 1998, în care s-a menționat că legea nouă nu poate să modifice sau să desființeze efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare, or, efectul produs de raportul juridic în cauză, constă în obligația Ministerului de a achita recurentului îndemnizația de eliberare, conform prevederilor Legii nr. 158 din 04 iulie 2008, în vigoare la 09 octombrie 2017, obligație care nu putea fi modificată și nici suprimată prin prevederile legii noi.

La 11 octombrie 2019, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a depus referință la cererea de recurs declarată de Caun Victor, prin care a solicitat să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță, litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica

corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 05 iunie 2019 și a fost recepționată de Caun Victor la 17 iulie conform avizului de recepție (f.d.160).

Prin urmare, cererea de recurs depusă la data de 05 august 2019, este în termen.

Având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Caun Victor, reprezentat de avocatul Cojocari Oleg în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Caun Victor,

reprezentat de avocatul Cojocari Oleg, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Caun Victor, reprezentat de avocatul Cojocari Oleg, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul

specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Caun Victor, reprezentat de avocatul Cojocari Oleg.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari